

Keskitytään olennaiseen

☐ Nyt kun presidentinvaaleihin on aikaa enää vajaat kolme kuukautta, alkaa olla aika siirtyä olennaiseen.

Tähän mennessä pari vuotta kestäneessä vaalikampanjassa ehdokkaat ovat esiintyneet ainakin kirkossa, jäähallissa, televisiossa, lenkkipolulla, roskalaatikkonsa vieressä, radiossa, lehdissä ja puhelimessa. He ovat kertoneet mielihiteensä ulko-, sisä-, talous-, urheilu-, sosiaali-, kunnallis-, puolustus- ynnä muista politiikoista sekä homoista, rukoilemisesta, EY:stä, maataloudesta, urheilusta, ydinvoimasta, ylipainosta, Wider-instituutista, Neuvostoliitosta, Venäjästä, YK:sta, terveydestä, kuntoilusta, missikisoista ja syksyn sävelestä.

Äänestäjien saaman tiedon määrä on siis ajankohdan huomioon ottaen tyydyttävällä tasolla. Mutta varmasti on vielä monta juttua, joita emme tiedä. On siis korkea aika ryhtyä miettimään, mitä ne ovat, ja sen jälkeen sännätä lähimpään vaalitulaisuuteen pistämään jauhot suuhun ehdokkaalle.

Toistaiseksi on täysin pimennossa esimerkiksi se, mitä mieltä presidenttiehdokkaat ovat perunoiden halkeilusta ja muusaantumisesta niitä keitetessä. Eeva Kuuskoski kyllä kovasti esittää pehmoa, mutta olisiko hän sitten varmasti paras henkilö tämän ongelman ratkaisemaan?

Pelkän arvailun varassa on myös se, olisiko Martti Ahtisaari Paavo Väyrystä pätevämpi esittämään sinapin valumisen paidalle makkaraporilaista syötäessä, vai olisiko asia kenties päinvastoin.

Entäpä sitten se vitsaus, että pankissa aina etenee hitaimmin se jono, jonka perään itse on asetunut. Pankkituesta kyllä puhutaan suu vaahdossa, mutta mitäpä tekisi Raimo Ilaskivi tai Elisabeth Rehn presidenttinä pankkijonojen kulun nopeuttamiseksi?

Ei ole kuulunut liiemmin kannanottoja myöskään siitä, että hammastahnatuubeihin ja ketsuppurkkeihin jää aina kalliilla rahalla maksettua möhnää pohjalle, kun sitä ei saa sieltä millään puristetuksi ulos. Mahtaisiko Sulo Aitonniemi presidenttinä saada purnukoitten perskat esille yhtä tehokkaasti kuin rötösherrat?

Niillekään pöljille ei ole saatu mitään kuria, jotka laittavat kaupan hedelmätiskillä muovipussiin banaanitkin, jotka on jo luonto valmiiksi pakannut. Banaanit kuuluvat selvästi kehitysmaaministeri Toimi Kankaanniemen ruoteliin, mutta mahtaisiko mies presidenttinä saada selvänäkijältään oikeat konstit niiden punnitukseen.

Claes Andersson, joka on äidinkieleltään ruotsalainen, ei ole tähän päivään mennessä pystynyt vakuuttamaan, saisiko hän television urheiluselostajat lopettamaan sanan "olumppia" käytön, kun puhe on olympialaisista.

Kovin on ollut vaitonainen jopa Keijo Korhonen siitä kysymyksestä, pitääkö varpaankynnet leikata suoraan, vaan saako niitä reunoista pyöristää sen verran, etteivät revi sukkia.

Kunhan näihinkin kysymyksiin saadaan perustellut vastaukset, olemme jo verraten valmiita valitsemaan seuraavan presidenttimme.